

Je-tis la pu-
 ri-é-la
 de nos tra
 te-rea
 oi-sha
 sa la la

to-
 rre-é-la vil-la
 ve-é-la
 vil-la
 del meu cor
 del meu cor
 si

san
 Be-tis cam ta-
 nyo-ra
 quies ta
 erum-
 de tu
 tes mu-

ra res mil-re-
 nox-ties
 bus ca-
 vens es-
 tres
 Joels es-
 Li-mo

woltmes
 que tot
 el
 mori
 Deu ma ri
 na fins a lei

Du nes
 camps coberts de
 bates
 fruits de
 fuita i de
 per fums
 fons
 deu ta quart
 gues

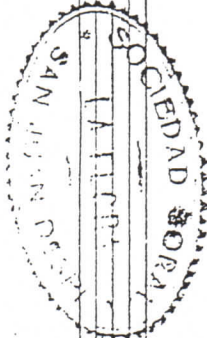
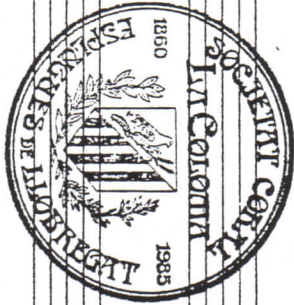
ga-ia vil-la
 me va
 es clats
 del cor
 Des de riu
 fe

ros i Bell Mont
 qui
 o-ri-tes
 gri-sos i
 lles Me-das

iels camins ge-
 mats de la res-
 clo-ra
 dels meus

6

a - - - - -
 a - - - - -
 a - - - - -
 a - - - - -
 a - - - - -
 a - - - - -

TORROELLA VILA VELLA

Sardana de Vicenç Bou

Prop del Ter i al peu de la muntanya, *vida*
vora el mar bell i altiu; sota un cel rogent de tramuntana:
-Ets l'espill de l'Empordà!
-Ets l'espill de l'Empordà!

Tens l'encís de la nostra Costa Brava,
sol ardent i radiant;
tot el goig d'un viure ple d'ensomni.
Jo et tinc dintre del meu cor!
Jo et tinc dintre del meu cor!

I ets la pubilla de nostra terra, oidà!
la la la la ---
Oh, Torroella, vila vella,
vila del meu cor,
si sabessis com t'enyora
qui està lluny de tu.

Tes muralles mil·lenàries,
tos carrers estrets,
jo els estimo molt més
que tot el món.

Del Tamariuà fins a les Dunes,
camps oberts de fruita i de perfum.
Déu te guard, oh gaia vila meva,
esclat del cor...

Des de l'alterós i esvelt Montgrí,
albiro les grises Illes Medes
i els camins gemmats de la Resclosa,
dels meus amors... amors... *

